

Razende onzin van Wim Helsen

Voorstelling: *Bij mij zijt ge veilig*, door Wim Helsen. Regie: Pieter Bouwman en Randall Caesar. Gezien: 8/11 in de Kleine Komedie, Amsterdam. Tournee t/m 8/6. Inl. 071-5133985, www.harrykies.nl

Door HENK VAN GELDER

Woorden schoten te kort toen Wim Helsen twee jaar geleden debuteerde met de solovoorstelling *Heden soup!* Met een absurdistisch soort agressie, waarin we ook overwonnen verlegenheid konden zien, speelde de Vlaamse droogkomiek een onaangepast type dat soep uitdeelde aan mevrouwen op bushaltes. Wat hij daarmee wilde zeggen, moest in de vermicellilettertjes te lezen zijn.

Zo overrompelend als dat dwaze debuut zou zijn tweede programma nooit meer kunnen zijn – en dat is het dan ook niet. Maar ongeëvenaard zot is *Bij mij zijt ge veilig* weer wel. Helsen draagt ditmaal geen wollen ijsmuts en een zakkig kostuum, maar een net afkledend pak. Hij lijkt zodoende zichzelf te spelen, en oogt nu zelfs iets toegankelijker, al laat zich lastig vaststellen. Hij zegt immers dat zijn vrouw dood is, en maakt van de omstandigheden een mooi volgehouden geheim: „Ik heb een alibi

en een motief, dus mij maken ze niks.” Ook de grote metalen kist die hij meezeult zou daar iets mee van doen kunnen hebben.

Met zijn rare redeneertrant, vol onverhoedse wendingen, en zijn fenomenale acteurstalent begint Helsen echter gaandeweg een ander verhaal op te bouwen. Aanvankelijk gaat het over een wolk die over de hele wereld dood en verderf zaait, en het draait uit op een bezwerend betoog over de vijanden die ons bedreigen. Dat kunnen salamanders zijn, maar ook Luxemburgers. En zo raast Helsen anderhalf uur lang door, terwijl hij poseert als redder van de mensheid – althans, van de mensen in de zaal – en zelfs iemand uit het publiek een rol geeft zonder daarvan een al te gemakkelijk succesje te maken.

Soms laat Helsen de spanning iets te lang wegzakken en af en toe vervalt zijn wonderlijk beeldende taal in herhalingen. Na een paar keer is het nu eenmaal geen verrassing meer dat hij binnen één zinsnede van tederheid naar onvervalst sadisme kan laveren. Maar dan volgt er toch steeds weer een staaltje onbedaarlijke onzin dat veel goedmaakt. Zodat ook *Bij mij zijt ge veilig* een programma is dat voortdurend uit onverwachte hoek toeslaat.

